

Fra Danmark.

Meddelelse af 10.-17. Maj.

Soro Amis Stiftelse... holder 25-Aars Jubilæum ved Soro den 24. Juli.

Dr. August Rasmussen vil if. „Kbhvn.“ i næste Sæson særlig lægge Vægt paa Operetter og har engageret en svensk Operetteprimadonna.

Et Gravkammer er, if. „Kgl. N.“, funden paa Gaardejer Mikkel Jensen's Mark i Grønnerup, Strandby Sogn.

Kræbt Hest. Da en Vogn med Mursten til det ny Teater i Slagelse i Torsdags Eftermiddags stulde fra Spændes, tog Vognen Hæst og drev Hestene tværs over Gaden, hvor den ene blev spiddet paa Vitret ved en Villa.

Slagelse. Næstved Banens Nabning. Fra Næstved telegraferes til Nordisk Telegrambureau den 9. Maj: Banestrækningerne Slagelse-Næstved og Dalmore-Sjælland aabnes for offentlig Benyttelse fra og med den 15. Maj.

Idebrand. Fra Skjold telegraferes til Nord. Telegb. den 10de Maj: I Tirsdags Eftermiddags nedbrændte et Hus i Høsten; det beboedes af seks Arbejdsfamiljer.

Dødsfald. En i vide Kredse bekendt Mand, Brolægningsejendomsforvalter H. Hansen af Skjold, er i Søndags afgaaet ved Døden.

Idebrand ved Aarhus. Fra Aarhus telegraferes til Nord. Telegb. den 9de Maj: Den største Gaard i Landsbyen Hasle, en halv Mil fra Aarhus, nedbrændte Søndag Aften.

Et stærkt hoved. En Arbejdsmand i Svendborg, der arbejdede i Lasten paa en loskende Skubamper, fik en hel Tønde Kul i Hovedet, idet Tønden, der just var hejst op, vippede til den forkerte Side.

Morderen Philippen opfater sig særdeles godt i Horsens Fængsel, skriver „Stænderb. N. N.“ Han er overordentlig angervinden og slittig og giver nok ofte sine angersfulde Hørelser Luft i en smertefuld Graad.

Flotte Donninger. I „Stoletid.“ søges en Vikar til en faglig Skole. Der bydes en Daglon af 1 Kr. 90 Ore paa egen Kost, men med fri Bolig.

Guldfund ved Varde. Foruden de to Smykker der af en Karl tidligere fandtes ved Høvning paa en Gaardejers Mark i Horneland, har den heldige Karl endvidere fundet et tredje rundt Guldbjerg.

Baron Løvenskjolds Hjemkomst. Fra Vejle telegraferes til Nord. Telegb. den 9de Maj: Genimod 1000 Personer havde forsamlet sig paa den heroværende Banegaard i Anledning af Baron Løvenskjolds Hjemkomst.

Storkefæmp. Paa Gaardejer Chr. Thomsens Gaard i Boldby er der, if. Hammel Avis, et Storkepar, som har en Storkefæde. I Søndags Formiddags vilde imidlertid tre andre Storke fordrive Parret, men det mislykkedes.

Drucknet paa Aarhus-Bugten. I Torsdags Formiddags kl. omkring 10 sejlede en Dødsbaad, bemanded med 3 Mand og en tolvårig Dreng, fra Helgenæs. Bestemmelsesstedet var Aarhus, hvortil man vilde bl. a. med Karrier, hvormed Baaden var ladet.

En Brandstifter. En i Viborg arresteret Værdreng har nu, if. „Vib. Amtst.“, tilstaaet sig skyldig ikke mindre end 7 Ildspaaftætelser. Da han for en Maanedstid siden efter Idebrandene hos Daas og Vøstrup i Viborg blev arresteret, tilstod han saa Dage efter, at han var Ophavsmanden ikke blot til disse to Idebrande, men ogsaa til en Brand, der i sin Tid hjemstogte P. C. Hamborgs Ejendom ved Mogensport.

Et værdifuldt Fund fra Broncealderens Tid. Da Arbejdsmand Jørgen Nielsen forleden harvede paa Gaardejer J. E. Nielsens Mark, fandt han if. „Kob. Dgbl.“ paa en Køj i Nærheden af Tommerup By en gammel Ring, uden at han dog tillagde dette Fund særligt Værdi.

Den danske Magnetisør og Hypnotisør Hansen, der saa at sige har genopvækket Væren om Hypnose og ved sine Eksperimenter tvinget de videnskabelige Kredse til selv at anfille omhyggelige Undersøgelser angaaende Problemet, Undersøgelser, som har ført til det Resultat, at Hypnose og Suggestion er bleve ny Midler i Lægerens theapeutiske Virksomhed, holdt den 29. f. M. i „Selskabet for fysisk Forskning“ i Rindshøj et interessant Foredrag, hvori han gav forskellige Meddelelser fra sine Erfaringers rige Skat, der omfatter omtrent 35,000 Tilfælde og er hentet fra næsten alle Jordklodens Folkelæder.

Holland, hvis Beboerne er langsomme i Tankegang og tunge i Bevægelser, kunde Zæleren kun hypnotisere 5-6 pCt. I andre Lande har Hansen kunnet hypnotisere følgende Procentantal: Danmark 20, Sverige 26, Norge 20, Nordtyskland 20, Sydtykland 30, Sæfen 35, Frankrig 35, i nogle Dele af Frankrig (over 80), England 31, Østerrig Ungarn 38, Australien 30, Sydafrika 33 pCt. osv. („Nedersat.“)

Dr. Georg Brandes. Det norske Dagblad meddeler, at Dr. Georg Brandes — efter hvad Bladet har bragt i Erfaring — ikke ønsker at udværges til Professor i europæisk Litteratur ved Kristiania Universitet.

Den fynske Brandforsikring. Fra Odense telegraferes til Nordisk Telegb. den 12 Maj: Fynske Brandforsikring (Aandholdtsfonden) vedtog i Dag at udføre følgende Skala for Interessenternes efter Assuranceens Størrelse. Om denne Sag har der i længere Tid været fort en heftig Strid.

Guldfuren. I Overværelse af Overlege Dr. med. Brandes og flere Læger gav man if. Polit. i Tirsdags Middags paa Almindelig Hospital et Par af de helbrede Drantere en halv Bajert til Deling. Medicerne drak Allet, men fik kort derpaa stærke Opladninger. Guldfuren synes saaledes ikke blot at være probat mod Brandevin, men ogsaa mod M.

Udød Ariger. Hø. Politibetjent i Holbæk, Postmand, Donnebrogsmænd J. V. Groth, er ifølge „Holbæk N.“ afgaaet ved Døden i Torsdags. Den afdøde meldte sig ved Krigen i Udbrud i 1848 som frivillig og deltog i de fleste Slag. For udvist Tapperhed er holdt han Dannebrogskorset ved Revision paa Lerbæk Mark. I 1864 meldte han sig atter som frivillig.

Forspagning. „Arelholm“ med et Areal af 384 Tdr. Land og „Bitterupgaard“, Areal ca 231 Tdr. Land, begge Gaarde beliggende 1/2 Mil øst for Hjørring og tilhørende dels Hjørring Kommune og dels Enkefru Segelke i Hjørring, ere if. Bndst. Tid. bortforspagtede til Propr. Wichmann af Bundgaard i Jelsmark Sogn for en aarlig Afgift af 1 1/2 Td. Byg pr. Td. Land efter Kapitalstært af „Arelholm“ og 2 Tdr. Byg pr. Td. Land af Bitterupgaard.

Jungen Grundlovsfest. Kjøbenhavn faar ingen Grundlovsfest med Processioner i Aar. Højre, der kort forinden skal fejre Kongeparrets Guldbrøllup, føler sig ikke oplagt til at gaa i Procession for Grundloven, og Socialdemokraterne maa ikke i Aar holde den sædvanlige Monstring over deres Tropper. Det træffer sig jo saaledes, at Grundlovsdagen i Aar falder paa 1ste Pinsedag, paa hvilken Dag der efter Helligdagsloven ikke maa holdes Fest. Socialdemokraterne vilde derefter holde deres Grundlovsfest paa 2den Pinsedag, men Kjøbenhavns Politidirektor har nægtet dem at drage i Procession gennem Gaderne under det Paastud, at politiske Processione kun tillades paa Grundlovsdagen.

Digteren, Pastor Chr. Richardt har i den forløbne Vinter en lang Tid været fængslet et smærtfuldt Sygelsje og ofte været saa stærkt angreben, at hans Omgivelser har været oplybte af Hengstelse for, hvad Udgang Sygdommen vilde faa. En Tid lang var han dog i færdig Bedring, og man nede godt Haab om, at han snart vilde gjenvinde sit Helbred. Desværre er han nu, ifølge „Natt.“, atter meget lidende. For nogle Dage siden var Professor, Dr. med. Studsgaard paa Bømmetofte og underkastede Patienten en Undersøgelse. Efter Professorens Raad rejste Pastor Richardt dernæst til Kjøbenhavn for at underkaste sig en Operation, som Professoren ansaa for uundgaelig nødvendig. Man maa nu haabe, at Operationen maa faa et heldigt Udfald.

Ulykkestilfælde. I Torsdags henved Aften hørte Hr. Bestyrer Bergwald ved Hustru i et Enspænderhøretøj hjem ad Landevejen fra Roskilde. Omtrent ud for „Roskilde Høile“ kom en Hund færende og bed Hesten i Benet, hvorefter denne blev sty, svingede rundt med Kjøretøjet, knækkede den ene Vognstang og sprængte Stagleerne, hvorefter Vognen væltede i Grøften.

Hr. Bergwald forflog sig saa voldsomt (han havde efter Sigende faaet et dybt Saar i Tindingen) saa en Hjernerykelse der endte med Døden i Søndags Morges blev Følgen. Fru Bergwald slap med mindre Skæffelser. De maatte begge indlægges i et Hus i Nærheden, og en Cykletter, der just passerede forbi, strax efter Ulykken, gjorde hvad han kunde for hurtig at staffe Lægehjælp, der for Hr. Bergwalds Vedkommende desværre viste sig frugtesløs; han døde uden at være kommen til Bevisthed. Hans efter-

ladte Hustru, der selvfølgelig er meget nedbøjet over Mandens Død, skal være i Bedring.

Hesten der slap løs fra Kjøretøjet, da Vognen væltede, satte i Løb, til den naaede Nymølle, hvor den blev standset.

Egenavnet „Sammenmelter“ har en mærkelig Dyrindelse, skriver Saxo politicus i Folketid. Da det af Bøffen og Clausen indbragte Lovforslag om Ophævelse af Juleforstæld paa Naarsuffer m. m. var til 1ste Behandling i Folketinget den 6. November 1890, udtalte Finansminister Estrup sig i Kortshed om Regjeringens Stilling til det private Forslag.

Regjeringen vilde være imod et Lovforslag som dette, er kun vilde andre 3-4 Pøbler i Toldloven. Men Estrup vilde om saa Dage fremsætte i Lands-tinget Forslag om en almindelig Toldreform. Kun for saa vidt det lille private Lovforslag kunde blive en Postefang for hans store Forslag om en hel ny Toldlov, vilde hilse det med Glæde. Han udtalte derfor det Haab, at de to Forslag — hans store og det lille private — maatte kunne „sammenmeltes“ paa en saadan Maade, at disse „sammenmeltes“ i Forslag kunde vinde Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger og tillige Tilslutning hos Regjeringen.

Af dette Udtryk dannede strax i de næste Dage Modstanderne af det forhandlende Venstre, f. Er. „Politiken“, Egenavnet „Sammenmelterne“.

Det forenede Dampskibsselskab. I den senere Tid har det forenede Dampskibsselskab foretaget forskellige Udvidelser af sine Bygninger i Kjøbenhavn og samtidig indført nogle Forbedringer i Aaret med Hensyn til Persontrafikken med Ulandet som med Hensyn til Exporten af Dyr. To af Selskabets større Dampskibe, „Koldinghus“ og „Botnia“ er saaledes bleven særlig indrettet paa Persontrafikken mellem Esbjerg og Parkesien, idet de har faaet forøget Antal af deres 1ste Klases Kabutter samt faaet indlagt elektriske Lys. Naar denne Kute om kort Tid aabnes, vil man kunne tilbagelægge Vej- en fra London til Kjøbenhavn paa to Døgn; hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag skal Skibet gaa fra Parkesien, og hver Mandag, Torsdag og Lørdag fra Kjøbenhavn. Samtidig arbejder Selskabet paa en forbedret Faareexport fra Danmark til Frankrig og Skib fra Esbjerg til Dunquerque, ligesom det ogsaa er under Overvejelse, om det ikke vil være fordelagtigt at udføre slagtede Faar over Esbjerg til England. At det ikke er Smaating, det her drejer sig om fremgaar deraf, at der nu for Tiden udføres omtrent 70,000 Faar om Aaret her fra Danmark til Ulandet; største Deelen af disse Faar aales i Jylland, hvilken Landsdel altsaa har særlig Udsigt til at vinde Fordel ved en eventuel Forbedring af Exportforholdene.

En Kamp om en Dreng. En Mand i Hornslyd havde fæstet en Dreng, 17 Aar gammel, til Mandag; Drengen tjente i Aaløkke, og var ogsaa paa en Maade af Fæderen, der bor i Varrist, fæstet til Manden i Aaløkke for en noget højere Lon. Vel vidende, at der var Uglig i Mosen, tog Manden i Hornslyd en anden Mand med sig og kjørte, ifølge „Høst. Folkbl.“, i Søndags til Aaløkke, men de blev hurtigt og nogenlunde grundigt vist den Vej, de vare komne, men uden at faa Drengen med, som Manden i Aaløkke, om det saa skulde koste ham 1000 Kr., ikke vilde af med.

Mændene fra Hornslyd kom saaledes hjem med uforsøret Sag; men Drengens Søster, der tjener i Hornslyd, hvor han skulde til, besluttede i at Stilhed at raade Bod paa dette Nederlag. Ved Aftenstid forlod hun, ledsaget af en Mand, Hornslyd, ankom ved Midnats-tide til Aaløkke, hvor Folk da sov de Retfærdiges Søvn. Hun fik sin Broder og en Sengen og bortførte ham med det væsentligste af hans Pøl og Pøl og naaede til Hornslyd med ham i Dagingen.

Da Manden i Aaløkke om Morgenen kom op, saa han bestyret, at Drengen var borte; han lod strax spænde for og ilede efter Fylgtningen, først til Varrist til Drengens Fæder, derfra med denne til Hornslyd, hvor han fandt Drengen i bedste Velgaaende, og da han ikke kunde faa Drengen udleveret, gik Turen til Bjerrø, hvor Herredetsfogden fik en vælgig Historie om det frugtellige nævnte Jædbrud og Rov. Drengens Fæder vilde dog den Dag ikke med til Bjerrø, skjønt eller maaste fordi han er en god Væjskænde af Herredetsfogden.

I Torsdags mødte Drengen og Bærterne i Bjerrø. Det viste sig dog, at den, der havde Drengen, var den stærkeste, hvad jo ogsaa viste sig i Søndags og Mandags. Manden i Aaløkke havde ikke været tilstrækkelig objekti i sin Fremstilling af Sagen. Manden i Hornslyd vandt Sejr og fik Lov til at tage Råmpens Gjenstand med sig hjem. Han be-

talte dog nok Manden i Aaløkke de Omkostninger, som denne havde faaet af sin Kæsting af Drengen. Heri var dog ikke medregnet Driftsaar.

Baron Løvenskjold har sendt „Social-Demokraten“ en længere Skrivelse, som ender saaledes:

Angaaende Sindsfygeanstalten ved Middelfart kun dette, at havde jeg haft den mindste Ansats til at gaa fra Forstanden, saa vilde det være slet her. Her er Indspærringen gennemført til de ypperste Konsekvenser, og kan man tænke sig noget frygteligere for et Menneske end at være hermetisk udelukket fra Omverdenen og alle fornøftige Mennesker?

Enhver, der har Paarørende, der er ham klare, bør, hvis de er saa uheldige at være syge, bevare dem for den strækfærdige Glædelighed at blive indspærrede i Sindsfygeanstalten ved Middelfart.

Sindsfygeanstalten ved Middelfart, den 9. Maj 1892.

Med socialistisk Hilsen og Haandlag Løvenskjold-Løvensborg.

Baronen har endvidere tilskrevet Middelfart Avis følgende:

Angaaende Postlæsen, hvilken De omtaler i Deres Blad for i Gaar, for hvis Tilsendelse jeg takker, tror jeg at kunne sige, at lige som Indlæggelsen skyldtes visse Personers halvtarrige og stædige Holben fast ved den Anskuelse, at de alene behøvede mig korrekt, noget, hvormed de nok skulde antyde Alverden, blot de kunde faa deres Krig frem med mig, saaledes skyldes Postlæsen i Hørens Opgielse hos disse samme Personer, der i Publikums mig gunstige Utaalmodighed har opaget en Underkæmbelse af deres Standpunkt og ikke har turdet drive Sagen paa Spidsen for ikke rent at forpilde den Smule moralisk Kredit, de endnu besidder blant Folk.

Publikum, der er den højeste Instants, har derefter frikendt og befriet mig, bødte dem og mig imellem, og vil, haaber jeg sikkert og fortrøstningsfuldt, hjælpe mig med at blive fri for en Karakter, der i Kraft af det paa Sindsfygeanstalten ved Middelfart herskende System tjener til at stabe Vanvid, hvor der intet er.

I Taknemlighed Løvenskjold-Løvensborg, Vejle, den 10. Maj 1892.

M. J. Termanen's Død. Vi bragte forleden den Meddelelse, at Hø. Landstingsmand Termanen laa syg af Tæring. Ratten mellem Søndag og Mandag er han død.

Skjønt dette Dødsfald altsaa ikke kom helt uventet, vil Vudsstabet dog blive modtaget med Bødem Landet over; thi denne aale, gode danske Mand, „Danmarks lærdeste Bønde“, var kjendt af mange. Hvem huster saaledes ikke den lille, bestedne Bønde træde frem paa Talerstolen i Foredragsforeningerne rundt omkring i Landet og holde et af sine ejendommelige aandsfulde Foredrag, mest om historiske og kirkehistoriske Emner. Han kunde sængsle en Forsamlings Opmærksomhed, thi der var Lybighed i Foredraget og man mærkede, at han kun levede og aandede i det, han havde at fortælle.

Niels Jotum Termanen var født den 16de Mars 1824 i Vejen. I en Alder af 29 Aar blev han Gaardejer i Lørborg. 34 Aar gammel blev han valgt ind i Folketinget, hvor han havde Sæde i 20 Aar. Han kom over i Landstinget i Aaret 1878, men blev ikke gjenvalgt i 1886 paa Grund af hans Stilling til Kjøbenhavns Befæstning. Siden 1886 har han levet et stille Liv, og passet den Branddirektørpost for Ribe Amt, han fik i 1884.

I Grundlovslovs Kampens Tid hørte M. J. Termanen til dem, der satte sig imod den gennemførte Grundlov, og han hørte ogsaa til dem, der i 1865-70 sluttede sig til „det nationale Venstre“, men han kunde ikke gaa med til Dannelsen af „det forenede Venstre“. Han holdt sig udenfor Partierne Resten af sit politiske Liv, hvilket vel mest skyldtes hans Særstilling til Befæstningsprogsmaalet. Man vil erindre, at Termanen baade i Folketing og Landsting har talt for, at Rigsdagen skulde bevilge Penge til Kjøbenhavns Befæstning, men han har naturligvis en afgjort Modstander af den provisoriske Fæstning, saa at Højre aldrig har kunnet tage ham til Indtægt for sig. Han var og blev Venstremand alle sine Dage. Han har end haft et andet Syn paa Befæstningsvæsenet end de fleste andre Venstre-mænd, saa kan det dog ikke nægtes, at man har meget at takke Termanen for, og at han paa andre Omraader har taget virksom Del i Arbejdet. Med Kjærlighed har han arbejdet paa alle de Love, der har løst Baandene indenfor Folketings og gavnnet den danske Skole og dermed Oplysningsvæsenet. Den havde han kjært som faa, og paa mange Maader har han gavnnet den. Han var siden 1860

Medlem af „Udvalget for Foreningsvæsenet“ og deltog i mange af de mange Oplysningsarbejder. Termanen hørte til „de stille og bet.“; men det kan nok hævdes, at han har sat sig flere Spor, end de fleste af sine. I hele sin levende Maade at være paa, var han skjønt og nobel Karakter, hvis Mand blev æret af det Folk, hvis Mand han var.

Fra Sønderjylland

Stolevæsenet i Nordfriesland. I Sønderjylland har isofte den indfødte indvænter en Berettning indeløbet om en vigtig Sammenligning mellem ovennævnte Kanal og Søvejen og fund om Stagen som Kommunikationsveje mellem Øst- og Nordfriesland. Han skriver som følger: Der er skrevet meget om den Fordel, denne Kanal vil blive, naar den er færdig, for Skibe, der kommer fra Land og søger ind i Østersøen, men den vil forkortes, og Færerne ved at se Stagen og Drefund udgaaes.

Disse Færer, mener han, er overværdet meget for derved at have tilfyneladende Fordele ved Kanalen. Den Gang, man kan bruge Søvejen var Søvejen ubestrideligt noget færdig og især sønden var saa godt maaret med Hjørtaarne og Hjørstibe, som nu er, men erfarne Dampskibsfærere beretter til ham (Konjulen), at de talte Færer nu til Dags er for tætte regne. Det er kun i meget strængere Tre, naar Hjørstibe, Bøyer og andre vægelige Sømarker er inddragne og en beklæftet med flydende Sømarker, som der er Fare, men i saa haardt Vindstøvet Kanalen ogsaa være lukket af.

Konjulen har i tykke Blade læst en menligning mellem Søvejen-Kanalen den hollandske Kanal, vidende den Fordel, der sidste har for Sejlflåde, Navigationen ved Søvejen-Kanalen er indringet for disse Tider, kan bruge Kanalen for at forføre vejen fra Asien til Europa, hvormed ingen Banstilletighed er i denne Henseende ved den hollandske Kyst.

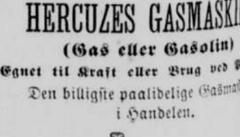
Konjulen mener, at de fleste Søfærere vil være af en forsigtig Mening, hvis de nogen Sinds har prøvet paa seje Elben ind med en stiv Medvind, tillige naar de store Omskiftningskanaler lade sig slæbe af en Damper med i Berøring, idet denne Dødsning vil være nødvendig Helt igennem.

De Færter, som Sejlflåde har for til Østersøen, mener Konjulen, kan have saadanne Omskiftningskanaler, der, ved den fortere Vej, vilde være Par Dage. Slæbning og Røstning gifter vil sluge mere end den lille Søvejen nu har af Færter og Dampere.

Konjulen mener, at kun Bremerhøved, Emden, Leer, Amsterdam, Rotterdam og maaste Antwerpen er de Steder, som vil have en Fordel af Kanalen, og selv den er problematisk.

Subskriptioner paa Dags- og Uge- og Uge- Udgaven af det uforfærdede foretagssomme Blad „The Chicago Herald“ modtages paa „Stjernen“ i København.

HERCULES GASMOTORKANON (Gas eller Gasolin) Eignet til Kraft eller Brug ved alle Den billigste paalidelige Gasmotorkanon i Handelen.

Overgaar hele Verden i Zimpfister. Ingen Ausföhrliche til at vide alle Den smore sig selv fra en Wohlthätigen Ingen Batterier eller elektrische Apparate Den arbejder en billigere Slag og end nogen anden Maffine. Send efter Katalog til PALMER & REY, Fabrikanten, 405 Sansome Street, San Francisco.